

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. 11. 2022 v trestní věci obžalovaných [redacted], narozené [redacted], a [redacted], narozené [redacted], vedené pro přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a další, o odvolání obou obžalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 1. 2022, č.j. 4 T 83/2021-615,

takto:

I.

K odvolání obou obžalovaných se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f) tr. řádu zrušuje v celém rozsahu.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalované

[redacted], narozená [redacted] v [redacted],
[redacted], bytem [redacted],

a

[redacted], narozená [redacted] v [redacted], nezaměstnaná, trvale
bytem [redacted],

uznávají se vinnými, že

obžalovaná [REDAKCE]

dne 27. 6. 2018 v 09:05 hodin v Českém Krumlově v ul. Tovární č. 165 na Oddělení obecné kriminality Územního odboru Český Krumlov při výslechu v procesním postavení svědka v trestní věci obviněného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. KRPC-171033/TČ-2017-020271 pro pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 146 odst. 1 tr. zákoníku a dále dne 1. 11. 2018 v Českém Krumlově v ul. Linecká č. 284 při hlavním líčení konaném u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 1T 120/2018 při výslechu v procesním postavení svědka, přestože byla opakovaně poučena mimo jiné o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a o následcích křivé výpovědi (podle § 101 odst. 1 tr. řádu), úmyslně nepravdivě uvedla, že byla dne 24. 10. 2017 v době okolo 19:00 hodin v [REDAKCE] v [REDAKCE] na společné chodbě bytového domu, po předchozí slovní rozepři týkající se péče o společného nezletilého syna, fyzicky napadena svým bývalým přítelem [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], který ji rukou několikrát udeřil střední intenzitou do oblasti levého ramene a jedenkrát ji udeřil rukou zatnutou v pěst úderem střední intenzity do oblasti hrudníku a způsobil jí tak zranění spočívající ve zhmoždění krajiny levého ramene v přední části lehkého stupně a zhmoždění přední stěny hrudníku lehkého stupně,

obžalovaná [REDAKCE]

dne 27. 6. 2018 ve 12:41 hodin v Českém Krumlově v ul. Tovární č. 165 na Oddělení obecné kriminality Územního odboru Český Krumlov při výslechu v procesním postavení svědka v trestní věci obviněného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. KRPC-171033/TČ-2017-020271 pro pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 146 odst. 1 tr. zákoníku a dále dne 1. 11. 2018 v Českém Krumlově v ul. Linecká č. 284 při hlavním líčení konaném u Okresního soudu v Českém Krumlově v trestní věci téhož obviněného vedené pod sp. zn. 1 T 120/2018, v procesním postavení svědka, přestože byla opakovaně poučena mimo jiné o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a o následcích křivé výpovědi (podle § 101 odst. 1 tr. řádu), úmyslně nepravdivě uvedla, že byla dne 24. 10. 2017 v době okolo 19:00 hodin v [REDAKCE] v [REDAKCE] na společné chodbě bytového domu svědkyní nejprve slovního napadání, při němž [REDAKCE], narozený [REDAKCE], nejprve ji i [REDAKCE] slovně urážel vulgárními výrazy a vyhrožoval jim, a následně byla přítomna i tomu, že [REDAKCE] opakovaně udeřil [REDAKCE] do oblastí levého prsa,

tedy

jako svědek před soudem a policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedly nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí,

tím spáchaly

přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném od 1. 2. 2019

a odsuzují se za to

podle § 346 odst. 2, § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

obžalovaná [REDAKCE]

k peněžitému trestu v rozsahu 60 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 200 Kč, to

jest celkem 12 000 Kč (dvanáct tisíc korun českých).

obžalovaná [REDAKCE]

k peněžitému trestu v rozsahu 40 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 200 Kč, to jest celkem 8 000 Kč (osm tisíc korun českých).

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], odkazuje se svým nárokem na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 1. 2022, č.j. 4 T 83/2021-615, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalované

1. [REDAKCE], narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], [REDAKCE], bytem [REDAKCE],
2. [REDAKCE], narozená [REDAKCE], [REDAKCE], nezačleněná, trvale bytem [REDAKCE]

jsou vinný, že

obžalovaná [REDAKCE]

dne 19. 1. 2018 ve 12:22 hodin v Českém Krumlově v ul. Tovární č. 165 na Oddělení obecné kriminality Územního odboru Český Krumlov při podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, dále dne 27. 6. 2018 v 09:05 hodin na stejném místě při výslechu v procesním postavení svědka ve věci vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. KRPC-171033/TC-2017-020271 a dále dne 1. 11. 2018 v Českém Krumlově v ul. Linecká č. 284 při hlavním líčení konaném u Okresního soudu v Českém Krumlově ve věci vedené pod sp. zn. 1T 120/2018 při výslechu v procesním postavení svědka, v úmyslu jinému přivodit trestní stíhání, přestože byla opakovaně poučena mimo jiné i o odpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů, jímž se může dopustit mimo jiné i trestného činu křivě obvinění podle § 345 trestního zákoníku či trestného činu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, úmyslně nepravdivě uvedla, že byla dne 24. 10. 2017 v době okolo 19:00 hodin v [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] na společné chodbě bytového domu, po předchozí slovní rozepři týkající se péče o společného nezletilého syna, fyzicky napadena svým bývalým přítelem [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], který ji rukou několikrát udeřil střední intenzitou do oblasti levého ramene a jedenkrát ji udeřil rukou zatnutou v pěst úderem střední intenzitou do oblasti hrudníku a způsobil jí tak zranění spočívající ve zhmoždění krajiny levého ramene v přední části lehkého stupně a zhmoždění přední stěny hrudníku lehkého stupně;

obžalovaná [REDAKCE]

dne 27. 6. 2018 ve 12:41 hodin v Českém Krumlově v ul. Tovární č. 165 na Oddělení obecné kriminality Územního odboru Český Krumlov při výslechu v procesním postavení svědka ve věci vedené tímto policejním orgánem pod sp. zn. KRPC-171033/TC-2017-020271 a dále dne 1. 11. 2018 v Českém Krumlově v ul. Linecká č. 284 při hlavním líčení konaném u Okresního soudu v Českém Krumlově ve věci vedené pod sp. zn. 1 T 120/2018 v procesním postavení svědka, přestože byla opakovaně poučena mimo jiné i o odpovědnosti za uvedení vědomě nepravdivých údajů, jímž se může dopustit mimo jiné i trestného činu křivě obvinění podle § 345 trestního zákoníku či trestného činu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, úmyslně nepravdivě uvedla, že byla dne 24. 10. 2017 v době okolo 19:00 hodin v Českém Krumlově v ul. [REDAKCE] na společné chodbě bytového domu svědkyní nejprve slovního napadání, při němž [REDAKCE], narozený [REDAKCE], nejprve ji [REDAKCE] slovně urážel vulgárními výrazy a vybrožoval jim, a následně i fyzického napadení [REDAKCE], který ji udeřil opakovaně do oblasti levého prsa; na základě čehož došlo dne 19. 4. 2018 k zahájení trestního stíhání [REDAKCE] podle § 160 odst. 1 trestního řádu mimo jiné i pro popsany skutek kvalifikovaný jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dne 4. 9. 2018 byla ze strany Okresního státního zastupitelství v Českém Krumlově podána na něho i pro tento skutek a trestný čin obžaloba podle § 176 odst. 1 trestního řádu a ve dnech 1. 11. 2018 a 4. 12. 2018 bylo konáno hlavní líčení Okresním soudem v Českém Krumlově, v němž po provedeném dokazování bylo dne 4. 12. 2018 rozhodnuto rozsudkem tak, že se obžalovaný [REDAKCE] ve vztahu k tomuto skutku zprošťuje podle § 226 písm. a) trestního řádu obžaloby Okresního státního zastupitelství Český Krumlov ze dne 4. 9. 2018 č.j. ZT 81/2018-30,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Květa Zdrhová

obžalovaná [REDACTED]

- jinébo lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání,
- jako svědek před soudem a policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedla nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí,

obžalovaná [REDACTED]

- jako svědek před soudem a policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedla nepravdu o okolnosti, která měla podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchaly**obžalovaná** [REDACTED]

- přečin křivě obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku,
- přečin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

obžalovaná [REDACTED]

- přečin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzují se**obžalovaná** [REDACTED]

podle § 345 odst. 2, § 43 odst. 1, § 67 odst. 2 písm. b), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **k úhrnnému peněžitému trestu v rozsahu 60 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 250 Kč, to jest celkem 15 000 Kč (patnáct tisíc korun českých).**

obžalovaná [REDACTED]

podle § 346 odst. 2, § 67 odst. 2 písm. b), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu v rozsahu 40 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 200 Kč, to jest celkem 8 000 Kč (osm tisíc korun českých).**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná [REDACTED] povinna zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému [REDACTED], narozenému [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku ve výši 10 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná [REDACTED] povinna zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému [REDACTED], narozenému [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], částku ve výši 10 000 Kč.

- Proti tomuto rozsudku podaly v zákonné lhůtě odvolání obě obžalované, a to prostřednictvím společně zvolené obhájkyne Mgr. Jany Kitzbergerové. Jejich odvolání bylo směřováno do všech částí napadeného rozsudku. Vyslovily nesouhlas s tím, že hlavní líčení u soudu prvního stupně proběhlo bez jejich přítomnosti, aniž by bylo prokázáno, že jsou účasti na jednání schopné bez ohrožení svého života či zdraví. Obě opakovaně avizovaly soudu součinnost ke zpracování znaleckého posudku za účelem objasnění, zda jsou skutečně schopny účasti u soudního jednání či nikoliv. V době konání hlavního líčení dne 10. 1. 2022 byla obžalovaná [REDACTED] dokonce na vyšetření u odborného lékaře, což okresní soud odmítl akceptovat. I obhájkyne obžalovaných svou zdravotní indispozici bránící jí účastnit se jednání řádně doložila lékařskými zprávami. Obhajoba je toho názoru, že došlo k porušení práva obou obžalovaných na spravedlivý proces.
- Další okruh námitek směřoval do rozsahu dokazování provedeného okresním soudem. Obžalované namítly, že soud prvního stupně nepřipustil žádný z důkazů svědčících o jejich nevině a nezabýval se otázkou, zda jednání [REDACTED] ze dne 24. 10. 2017 naplňovalo znaky trestného činu nebo přestupku, když z lékařských zpráv, z výpovědi obžalované [REDACTED] a výpovědi ve věci přibráného znalce je zřejmé, že porucha na zdraví neomezovala podstatně [REDACTED] na běžném způsobu života, bolestivé zranění trvalo 4 dny. Dne 28. 10. 2017 již nebylo zranění podle objektivních důkazů bolestivé. Okresní

soud žádným způsobem neposuzoval otázku, zda se obžalované mohly dopustit křivého obvinění z trestného činu. S poukazem na komentářovou literaturu je obhajoba toho názoru, že obžalované nemohly být uznány vinnými křivým obviněním, neboť křivé obvinění se může týkat jen trestného činu, nikoli přestupku. Obžalované rovněž mají za to, že soud se dostatečně nezabýval tím, zda skutečně mohou být obžalované obviněny a stíhány z křivého znaleckého posudku, neboť ani jedna z obžalovaných není znalcem a příslušné ustanovení trestního zákona se týká speciálního subjektu, tzn. znalce. K obvinění z křivé svědecké výpovědi obě obžalované namítly, že okresní soud dospěl k odlišnému závěru oproti původnímu řízení vedenému pod sp.zn. 1 T 120/2018, ač řízení bylo oproti původnímu řízení kusé. Žádným způsobem okresní soud nezaujal stanovisko k pochybení institucí [rozpory ve výpovědích policistů, překreslení plánu chodby samotnou soudkyní, neexistující fotografie, nulová reakce soudu na doporučení Generální inspekce bezpečnostních sborů k přijetí opatření v souvislosti s protokoly, zjištění soudkyně bez odborného rozboru, že na nahrávce [redacted] nebyl aplikován filtr, apod.]. Rovněž tak nebyla hodnocena škodlivost jednání obou obžalovaných, a to s přihlédnutím k tomu, že útok ze dne 28. 10. 2017 byl [redacted] podle meritorního rozhodnutí prokázán a tento v prosinci 2021 zaplatil i bolestně. Trestní řízení bylo vedeno pro oba skutky, tj. pro skutek ze dne 24. 10. 2017 i ze dne 28. 10. 2017 a tudíž není zřejmé, jaký dopad měl první a druhý skutek na život [redacted]. K této otázce nevedl soud žádné dokazování, odmítal otázky na [redacted] a k dopadu na jeho život mají zájem se obě obžalované před odvolacím soudem vyjádřit.

4. Závěrem obě obžalované s ohledem na charakter způsobeného zranění, které doložila [redacted] lékařskou zprávou objektivizující její stav ke dni 28. 10. 2017, mají za to, že postup státního zastupitelství a soudu se od počátku podobá tomu, jako kdyby bylo jejich trestní stíhání vedeno za to, že dal poškozený [redacted] tzv. pár facek bez podstatných následků na omezení jejího běžného života a státní zástupkyně s policejním orgánem se rozhodly nečinit z takového jednání přestupek, nýbrž trestný čin se všemi důsledky pro původně obviněného, poškozenou a nyní pro obžalované a poškozeného. Pár facek i se způsobením monoklu a bolestivosti v místě je běžně posuzováno jako přestupek, obžalované se nemohly dopustit křivé výpovědi s úmyslem způsobit obviněnému (nyní poškozenému) trestní stíhání, a to pro nezpůsobilý objekt, objektivní a subjektivní stránku trestného činu. V závěru svého odvolání obě obžalované navrhy, aby odvolací soud napadený rozsudek jako nezákonný zrušil a rozhodl o jejich zproštění.
5. Popsané odvolací námítky rozvedl při veřejném zasedání konaném o odvolání obou obžalovaných nový obhájce obou obžalovaných, resp. obhájce jej zastupující na základě substituční plné moci, neboť před projednáním věci v rámci odvolacího řízení došlo k ukončení právního zastoupení obou obžalovaných [redacted]. Nově zvolený obhájce obžalovaných především odkázal na odůvodnění odvolání zpracované předchozí obhájkyní, přičemž již rozvedenou argumentaci doplnil především ve vztahu k právnímu posouzení stíhaných skutků. Poukázal na to, že popis protizákonného jednání obžalované [redacted] neobsahuje veškeré rozhodné skutečnosti, neboť je zřejmé, že uvedená obžalovaná podávala trestní oznámení dne 14. 11. 2017 na Okresním státním zastupitelství v Českém Krumlově. Již tehdy popsala skutek ze dne 24. 10. 2017 kladený za vinu [redacted] jako incident, který nevedl k ublížení na zdraví a nebylo možno tento skutek posoudit ani jako pokus trestného činu ublížení na zdraví. U obžalované [redacted] nelze dovodit naplnění znaků skutkové podstaty stíhaných trestných činů, úmysl způsobit jinému trestní stíhání. Navíc soud rozhodující v původní trestní věci [redacted], která byla vedena u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp.zn. 1 T 120/2018 obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, nepostavil na jisto, že se skutek stal. Tehdy obžalovaného [redacted] zprostil obžaloby při aplikaci zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a stejně by mělo být postupováno i v případě obžalovaných [redacted] a [redacted].

6. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
7. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v odvolání obžalovaných. Poté dospěl k následujícím závěrům.
8. Především je třeba konstatovat, že odvolací soud provedl veřejné zasedání v nepřítomnosti obou obžalovaných. Předmětný trestní spis byl Krajskému soudu v Českých Budějovicích předložen k rozhodnutí o odvolání obou obžalovaných a dále o jejich stížnostech proti oprávněnému usnesení, jež se týkalo rozhodnutí o uložení pořádkových pokut, dne 23. 3. 2022. Dříve, než odvolací soud přistoupil k nařízení veřejného zasedání, došlo ze strany tehdejší obhájkyne obou obžalovaných Mgr. Jany Kitzbergerové k aktivitě v podobě námítky podjatosti soudců odvolacího soudu, kteří měli podle rozvrhu práce v předmětné trestní věci rozhodovat. Obě obžalované prostřednictvím jmenované obhájkyne namítly podjatost předsedy senátu JUDr. Jiřího Trnky a člena senátu Mgr. Ondřeje Vítů. Rovněž uplatnily návrh na tzv. delegaci ve smyslu § 25 tr. řádu, tedy na odnětí věci Krajskému soudu v Českých Budějovicích a její příkázání soudu mimo působnost Vrchního soudu v Praze. O takto vznesených námitkách muselo být v první řadě rozhodnuto samotným odvolacím senátem Krajského soudu v Českých Budějovicích, jež byl podle rozvrhu práce platného v době nápadu této trestní věci příslušný k rozhodnutí. Usnesením ze dne 19.7.2022, č.j. 23 To 174/2022-705, bylo rozhodnuto, že shora jmenovaní soudci nejsou podle § 30 tr. řádu vyloučeni z vykonávání úkonů trestního řízení v projednávané trestní věci. Proti tomuto rozhodnutí byla podána ze strany obou obžalovaných stížnost odůvodněná Mgr. Kitzbergerovou. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Praze, jež usnesením ze dne 26.8.2022, č.j. 15 To 61/2022-721, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu stížnost obou obžalovaných zamítl jako nedůvodnou. Následně byl spis předložen Nejvyššímu soudu ČR k rozhodnutí o návrhu obžalovaných na delegaci. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 5.10.2022, č.j. 7 Td 59/2022-735, bylo rozhodnuto tak, že podle § 25 tr. řádu se věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích neodnímá. Spisový materiál byl vrácen Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 13. 10. 2022. Lze dodat, že již ke dni 25. 8. 2022 bylo odvolacímu soudu sděleno Mgr. Kitzbergerovou, že došlo ke dni 24. 8. 2022 k ukončení právního zastoupení obou obžalovaných Mgr. Kitzbergerovou.
9. Krajský soud v Českých Budějovicích dne 17. 10. 2022 nařídil veřejné zasedání k rozhodnutí o podaných odvoláních obou obžalovaných na den 16. 11. 2022. O takto nařízeném veřejném zasedání byly obě obžalované vyrozuměny dne 20. 10. 2022, kdy jim bylo předmětné vyrozumění vhozeno do domovní schránky na adrese jejich trvalého bydliště. Dne 9. 11. 2022 byl odvolací soud podáním zasláným do datové schránky seznámen s tím, že obžalovaná [REDAKCE] si dne 8. 11. 2022 na plnou moc zvolila obhájcem JUDr. Davida Řezníčka, LL.M, Ph.D., jež současně v takovémto podání požádal o odročení veřejného zasedání nařízeného na 16. 11. 2022 s tvrzením, že se potřebuje seznámit s předmětnou kauzou a především mu nařízené veřejné zasedání koliduje s jiným již dříve nařízeným soudním jednáním u Okresního soudu v Jindřichově Hradci. Odvolací soud takovéto žádosti o odročení nařízeného veřejného zasedání nevyhověl, o čemž nově zvoleného obhájce obratem vyrozuměl. Bylo poukázáno na to, že nový obhájce přijal zplnomocnění obžalované k jejímu zastupování v určité procesní fázi a musel tak akceptovat stav

trestního řízení, v jakém se rozhodl kauzu převzít. Vstoupil již do „rozběhlého“ řízení a bylo pouze na něm, zda je schopen klientku zastupovat. Obžalovaná navíc již od 24. 8. 2022 věděla o tom, že její dřívější zastoupení ze strany Mgr. Kitzbergerové skončilo. Měla tak dostatečný časový prostor na zvolení obhájce, který by se mohl již dříve s věcí seznámit.

10. Obhajoba následně znovu reagovala a doručila dne 14. 11. 2022 do datové schránky odvolacího soudu opětovnou žádost o odročení nařízeného veřejného zasedání odůvodněnou tím, že se nezlepšil zdravotní stav syna obžalované [REDAKCE], obžalovaná musí o syna pečovat, syn se musí minimálně do 18. 11. 2022 stranit kolektivu a obžalovaná nemá jiný způsob, jak zajistit v den veřejného zasedání péči o syna. Obžalovaná poukázala i na svůj zhoršený zdravotní stav, který vylučuje možnost její přítomnosti při soudním jednání. Na důkaz takovýchto tvrzení byly přílohou popsáno podání i lékařské zprávy.
11. Ani této žádosti obžalované [REDAKCE] odvolací soud nevyhověl, což bylo obratem sděleno zvolenému obhájci. Bylo poukázáno na to, že omluva nespecifikuje konkrétní obtíže, které obžalované brání v účasti u jednání a které by bylo možno přezkoumat event. znaleckým posudkem. Bylo argumentováno tím, že za důvod omluvy nelze pokládat ani potřebu péče o nezletilého syna, neboť tu lze zajistit jinými rodinnými příslušníky, to platí tím spíše, pokud obžalovaná sama tvrdí, že je zdravotně handicapována. JUDr. Řezníček následně odvolacímu soudu předložil i plnou moc, kterou mu ke své obhajoba udělila rovněž obžalovaná [REDAKCE].
12. K nařízenému veřejnému zasedání se ani jedna z obžalovaných nedostavila. Přítomný obhájce, který na základě substituční plné moci zastupoval JUDr. Řezníčka, uvedl, že s ohledem na postoj odvolacího soudu se obhajoba s obžalovanými dohodla, že veřejné zasedání proběhne v jejich nepřítomnosti, neboť zdravotní stav obžalovaných je i nadále nedobrá.
13. Odvolací soud musí ke shora popsanému dodat, že celkový přístup obou obžalovaných a zejména obžalované [REDAKCE] považuje za značně obstrukční, navazující na problémy, které vznikaly v řízení před Okresním soudem v Českém Krumlově. I tam byla uplatněna celá řada žádostí o odročení nařízeného hlavního líčení z důvodů na straně buď obžalovaných nebo jejich tehdejší obhájkyne Mgr. Kitzbergerové. Ostatně již v průběhu přípravného řízení posledně jmenovaná obhájkyne výrazným způsobem stěžovala provádění úkonů trestního řízení příslušným policejním orgánem, oddalovala výslech obžalovaných v postavení obviněných a vznikaly tak neúnosné průtahy, aby nakonec obě obviněné využily v přípravném řízení zákonného práva a ke sdělenému obvinění nevypovídaly. Odvolací soud poukazuje na tyto skutečnosti z toho důvodu, že neshledává v postupu okresního soudu naprosto žádné pochybení, jestliže ten po celé řadě obstrukcí přistoupil k projednání podané obžaloby v nepřítomnosti obžalovaných, jimž za maření nařízeného hlavního líčení předtím uložil i pořádkové pokuty. S argumentací okresního soudu, kterou rozvedl v úvodní části odůvodnění napadeného rozsudku, se odvolací soud ztotožňuje a v podrobnostech na ni odkazuje.
14. Soud prvního stupně ve věci provedl v souladu s procesními předpisy dostatek důkazů nezbytných pro spravedlivé rozhodnutí o podané obžalobě. I v tomto směru lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku. Oběma obžalovaným bylo kladeno za vinu především spáchání trestného činu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měly dopustit v postavení svědkyň v trestním řízení, které bylo od roku 2017 vedeno proti obviněnému [REDAKCE]. Krivých výpovědí se měly obě obžalované dopustit nepravdivým svědectvím ohledně průběhu skutku ze dne 24. 10. 2017, v němž byl spatřován pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se [REDAKCE] měl dopustit ke škodě [REDAKCE]. Podkladem pro nynější trestní stíhání jsou prakticky důkazy, které byly provedeny již v původním trestním řízení vedeném proti [REDAKCE], když ve fázi soudního řízení šlo o trestní věc vedenou u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 1 T 120/2018. Tyto důkazy nyní okresní soud v hlavním líčení znovu provedl, přičemž

osobně vyslechl dříve obviněného a nyní poškozeného [REDACTED]. Věc není natolik skutkově složitá, aby soud nemohl rozhodnout bez slyšení obou obžalovaných. Pokud se obžalované ve svém odvolání domáhaly osobního výslechu před odvolacím soudem, tak svým postojem následně daly najevo, že zjevně nechtějí nad rámec svých původních vyjádření v rámci úředních záznamů o podaném vysvětlení nic dalšího uvést, svým přístupem se prakticky zbavily možnosti rozvést před rozhodujícími soudy svá stanoviska. I bez toho však je dostatečně zřetelné, jaká tato stanoviska jsou, neboť jejich obhajoba byla dostatečně srozumitelným způsobem před soudem prvního i druhého stupně rozvedena prostřednictvím jimi zvolených obhájců.

15. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozsudku, tak odvolací soud musí konstatovat, že o skutkových závěrech, jež okresní soud po provedeném dokazování učinil, nevznikají důvodné pochybnosti. Je prakticky nepochybné, že dne 24. 10. 2017 došlo k setkání mezi bývalými partnery a rodiči společného dítěte, a to mezi [REDACTED] a obžalovanou [REDACTED]. Takovéto setkání je dokladováno výpověďmi obou jmenovaných aktérů, ale rozdíl v jejich postoji spočívá v tom, jak takovéto setkání probíhalo a k čemu při něm došlo. Okresnímu soudu nelze činit výtky, jestliže po provedeném dokazování dospěl k závěru, že věrohodný popis průběhu uvedeného setkání ve věci podal [REDACTED]. Již soud rozhodující v původním řízení v trestní věci [REDACTED], ale i soud rozhodující nyní ve věci obžalovaných [REDACTED] a [REDACTED], měl k dispozici zvukové nahrávky, které si oba aktéři tehdejšího setkání na své mobilní telefony pořizovali. Takovéto nahrávky byly předloženy orgánům činným v trestním řízení a i soud jimi provedl při hlavním líčení důkaz.
16. Je třeba konstatovat, že okresní soud tyto nahrávky ve svém rozhodnutí vyhodnotil a odvolací soud musí plně odkázat na jím učiněné závěry. Přehráním zvukových nahrávek je zjišťováno, že při tehdejšího setkání mezi oběma aktéry předmětného incidentu nebyl prostor na to, aby došlo k fyzickému incidentu popisovanému obžalovanými. Tehdejší rozhovor mezi [REDACTED] a [REDACTED] probíhal plynule, nahrávky neobsahují naprosto žádný náznak v tom směru, že by rozhovor byl přerušen výhrůzkami, fyzickým napadením, že by údajně napadená [REDACTED] jakkoli zareagovala na tvrzený fyzický útok, což by bylo naprosto reálné. Rovněž tak vstup sousedky [REDACTED], nyní spoluobžalované, do tehdejšího rozhovoru mezi oběma aktéry byl velice krátký a nebyl provázen okolnostmi, které obě obžalované v postavení svědkyň v původní trestní věci [REDACTED] popsaly ve svých svědeckých výpovědích.
17. Za naprosto účelovou a nepodloženou lze považovat snahu původní obhájkyne obou obžalovaných v tom směru, že nahrávka poskytnutá [REDACTED] je zkreslená, že byla upravená apod. To vylučuje zjištění, že i nahrávka poskytnutá samotnou [REDACTED] zaznamenává okolnosti tehdejšího rozhovoru sice méně kvalitně, ale co do obsahu stejně jako nahrávka pořizená [REDACTED]. Je pouze dříve ukončena, což však nic nemění na tom, že k údajnému napadení [REDACTED] mělo dojít ještě před takovýmto ukončením nahrávání.
18. S ohledem na shora uvedené nemá ani odvolací soud pochybnosti o tom, že obě obžalované v rámci původního trestního řízení vedeného proti [REDACTED] nevypovídaly pravdivě. Jejich obhajoba byla skutečně zmíněnými důkazy vyvrácena a naopak byla potvrzena věrohodnost výpovědi [REDACTED], který shodně popisoval okolnosti setkání ze dne 24. 10. 2017 ve svých původních výpovědích v postavení obviněného jako nyní v předmětné trestní věci v postavení svědka a poškozeného.
19. Přes shora uvedené nemohl odvolací soud napadený rozsudek ponechat ve výroku o vině beze změny. Je tomu tak z toho důvodu, že lze akceptovat námitky obhajoby proti použití právní kvalifikace přečinem krivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku v případě obžalované [REDACTED], dále i s ohledem na nutnost přesně označit použitou právní kvalifikaci, resp.

příslušné znění zákona a rovněž s ohledem na potřebu odstranit určité nesrovnalosti vyplývající z popisu skutku.

20. Přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného lživě obviní z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání. Okresní soud v souladu s podanou obžalobou uzavřel, že [REDACTED] skutečně krivě obvinila [REDACTED] z útoku na svou fyzickou integritu, jehož se ten měl dopustit dne 24. 10. 2017. V tomto směru je skutkový závěr okresního soudu správný, ale takovéto jednání v projednávaném případě podle názoru odvolacího soudu nemohlo naplnit znaky přečinu krivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku. Jak vyplývá i z komentářové literatury, tak lživé obvinění se musí týkat trestného činu, nikoli pouhého přestupku. Pokud pachatel jiného lživě obviní z jednání, které není způsobitelné založit zákonné znaky některého trestného činu podle zvláštní části trestního zákoníku, nemůže se dopustit trestného činu krivého obvinění. V projednávaném případě šlo právě o takovouto situaci. Obžalovaná [REDACTED] v roce 2017 podala na Okresním státním zastupitelství v Českém Krumlově trestní oznámení na [REDACTED] především pro následné napadení z jeho strany, k němuž došlo dne 28. 10. 2017, a v souvislosti s takovýmto oznámením sdělila i skutečnosti vztahující se k předchozímu incidentu ze dne 24. 10. 2017. Policejní orgány, které se zabývaly takovýmto trestním oznámením, zahájily proti [REDACTED] trestní stíhání jednak pro pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 za použití § 21 odst. 1 tr. zákoníku a jednak za dokonání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Pokusu uvedeného přečinu se [REDACTED] měl dopustit 24. 10. 2017 v době kolem 19.00 hod. na společné chodbě bytového domu [REDACTED] v [REDACTED] po předchozí slovní rozepři týkající se péče o jejich nezletilého společného syna, kdy fyzicky napadl poškozenou [REDACTED], která v té době držela na ruce jejich nezletilého syna, a to několika údery ruky, střední intenzitou, do oblasti levého ramene a jedním úderem ruky zatnuté v pěst, silnější intenzitou, do oblasti hrudníku, čímž jí způsobil zranění spočívající ve zhmoždění krajiny levého ramene přední části lehkého stupně a dále zhmoždění přední stěny hrudníku lehkého stupně s dobou léčení kolem 1 týdne, bez nutnosti lékařského ošetření.
21. Dokonání přečinu podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku se [REDACTED] měl dopustit dne 28. 10. 2017 v době kolem 15.00 hod., kdy na stejném místě napadl [REDACTED], která v té době na jedné ruce držela nezletilého syna a v druhé ruce tašku s věcmi pro syna, dvakrát jí udeřil rukou zatnutou v pěst do oblasti úst a čela a způsobil jí zranění spočívající ve zhmoždění horního i dolního rtu vpravo, zhmoždění nosu a pravé lící krajiny, zhmoždění čelní krajiny s hematomem a zhmoždění krajiny pravé očníce lehkého stupně s omezením na způsobu běžného života po dobu 2-3 týdnů, které si dne 28. 10. 2017 vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Český Krumlov, a.s., a následně další léčení trvající 2-3 týdny.
22. Takovéto trestní stíhání vyústilo v podání obžaloby, kterou Okresní soud v Českém Krumlově projednával pod sp.zn. 1 T 120/2018 a ohledně skutku z 24. 10. 2017 rozhodl zprošťujícím výrokem podle § 226 písm. a) tr. řádu, tedy dospěl k závěru, že takovýto stíhaný skutek se nestal, a ohledně skutku z 28. 10. 2017 rozhodl usnesením tak, že podle § 222 odst. 2 tr. řádu věc postoupil Městskému úřadu v Českém Krumlově k projednání jako případný přestupek proti občanskému soužití. V případě prvního skutku okresní soud hodnotil výpovědi obou aktérů, výpověď [REDACTED] a především hodnotil zvukové nahrávky, které oběma aktéry tehdejšího setkání byly pořízeny. Dospěl k závěru, že věrohodná je výpověď tehdy obžalovaného [REDACTED] a naopak za nevěrohodné považoval svědectví [REDACTED] a [REDACTED]. Zprošťující rozsudek nebyl napaden odvoláním žádné z oprávněných osob a nabyl právní moci v řízení před soudem prvního stupně.
23. V případě druhého skutku z 28. 10. 2017 se tehdy obžalovaný [REDACTED] hájil tak, že poškozenou [REDACTED], [REDACTED] nenapadl, v čemž mu však okresní soud neuvěřil a naopak vzal

za podklad svých skutkových závěrů výpověď [redacted] a dalších svědků. Dospěl však k závěru, že újmu na zdraví, kterou [redacted] při napadení z 28. 10. 2017 utrpěla, nelze ještě považovat za ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nedošlo k podstatnému narušení obvyklého života napadené po dobu alespoň sedmi dnů. Proto věc postoupil k projednání příslušnému správnímu orgánu. Takovéto rozhodnutí bylo napadeno stížností státní zástupkyně, o níž rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích, jenž podanou stížnost podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. zamítl. Stalo se tak usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 2. 2019, č.j. 3 To 62/2019-359.

24. Je třeba dodat, že přestože bylo příslušným policejním orgánem zahájeno trestní stíhání i pro skutek ze dne 24. 10. 2017, tak od samého počátku bylo zřejmé, že i pokud by bylo prokázáno, že [redacted] způsobem vyplývajícím z výpovědi [redacted], případně [redacted], napadl [redacted], tak nešlo o takové jednání, které by s ohledem na popisovaný mechanismus provedení a tvrzenou intenzitu mohlo vést k závěru, že záměr tehdy obviněného směřoval k úmyslnému způsobení ublížení na zdraví ke škodě [redacted] a že takovýto následek nenastal díky okolnostem na vůli obviněného nezávislých. Takovéto jednání od samého počátku vykazovalo znaky přestupku proti občanskému soužití. Pro opačný závěr nesvědčily ani závěry příslušného znalce z oboru zdravotnictví, který již v přípravném řízení z iniciativy policejního orgánu vyhodnocoval zranění, která [redacted] měla při obou stíhaných skutcích utrpět.
25. Vzhledem ke shora uvedenému se [redacted] nepravdivým obviněním [redacted] založeným na tvrzení, že ji fyzicky napadl dne 24. 10. 2017, nemohla dopustit přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku. Znovu je třeba opakovat, že lživé obvinění se musí týkat trestného činu, není podstatné, aby pachatel uvedl v rámci obvinění právní kvalifikaci činu, ze kterého jiného lživě obviňuje, podstatné je, uvede-li skutkové okolnosti, které naplňují znaky některého trestného činu. Znaky trestného činu křivého obvinění však nejsou naplněny, pokud jeho pachatel obviňuje jinou osobu z jednání, jež je způsobilé naplnit znaky toliko přestupku. O takový případ jde v projednávané trestní věci, jak bylo již shora rozvedeno. Právě z tohoto důvodu nemohl napadený rozsudek obstát ve výroku o vině v části vztahující se k obžalované [redacted].
26. Nemohl však obstát ani v části vztahující se ke spoluobžalované [redacted], a to již z toho důvodu, že popis skutku v žalobním návrhu, který byl převzat okresním soudem do výroku o vině, je formulován takovým způsobem, že třetí odstavce skutkové věty výroku o vině by bylo možno vykládat jako součást popisu skutku, jež se vztahuje i k obžalované [redacted]. V tomto třetím odstavci jsou uvedeny skutečnosti, jež mají význam toliko z hlediska stíhaného přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku, jenž byl kladen za vinu pouze obžalované [redacted].
27. S ohledem na shora uvedené bylo v případě [redacted] již nadbytečné do popisu skutku zahrnovat okolnosti podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. zákoníku ze dne 19. 1. 2018, neboť v rámci tehdejšího podání vysvětlení se [redacted] nemohla dopustit křivé svědecké výpovědi. Tohoto trestného činu se pachatel může dopustit, pokud se nachází v procesním postavení svědka, vypovídá jako svědek po poučení ve smyslu § 101 odst. 1 tr. řádu, tedy musí být poučen o tom, že je povinen vypovědět úplnou pravdu a nic nezamlčet a dále musí být poučen o významu svědecké výpovědi z hlediska obecného zájmu a především také o trestních následcích křivé výpovědi, křivého obvinění a pomluvy. V rámci vytěžení na úřední záznam o podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu není vytěžovaná osoba poučována o trestních následcích křivé výpovědi a nemůže při takto podávaném vysvětlení, příp. při podávání trestního oznámení spáchat přečin podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku. Z tohoto pohledu není ani podstatné, že v rámci žalobního návrhu nebylo uvedeno, že obžalovaná [redacted] se nejdříve obrátila na Okresní státní zastupitelství v Českém Krumlově, kde dne 14. 11. 2017 do protokolu učinila trestní oznámení na [redacted], v jehož rámci popsala okolnosti následně stíhaných skutků jednak

ze dne 28. 10. 2017, ale i ze dne 24. 10. 2017. Nepravdivou výpovědí, resp. lživým obviněním v postavení osoby podávající vysvětlení se obžalovaná [REDAKCE] mohla dopustit toliko přečinu křivého obvinění, pokud by lživě obviňovala poškozeného ze spáchání některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku. Nemohla se však v takovémto postavení dopustit přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Takovéhoho přečinu se dopustila až po řádném procesním výslechu v postavení svědka v přípravném řízení dne 27. 6. 2018 a při hlavním líčení dne 1. 11. 2018.

28. Dalším důvodem, pro který nemohl napadený rozsudek ve výroku o vině v případě obou obžalovaných obstát, je ta skutečnost, že okresní soud přehlédl, že od spáchání trestného činu podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do okamžiku vyhlášení nyní přezkoumávaného rozsudku, tedy od roku 2018 do 10. 1. 2022 uplynula poměrně dlouhá doba, během níž došlo i ke změně ve věci aplikovaných ustanovení zvláštní části trestního zákoníku. Jestliže v době spáchání trestné činnosti bylo možno křivou výpověď obou obžalovaných postihovat podle ustanovení § 346 odst. 2 tr. zákoníku trestem odnětí svobody v sazbě od 6 měsíců do 3 let nebo zákazem činnosti, tak od 1. 2. 2019 nabyl účinnosti zákon č. 287/2018 Sb., jímž došlo mimo jiné k novelizaci trestního zákoníku, konkrétně i ustanovení § 346 odst. 2 tr. zákoníku a v důsledku toho od 1. 2. 2019 lze pachatele trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku postihovat trestem odnětí svobody v sazbě až na 3 léta nebo zákazem činnosti. Došlo tak ke zmírnění postihu, neboť od 1. 2. 2019 lze pachateli uvedeného trestného činu uložit trest odnětí svobody ve výměře nižší než 6 měsíců. Do 31. 1. 2019 musela být respektována dolní hranice trestní sazby, tedy přicházelo v úvahu ukládat trest odnětí svobody nejméně na 6 měsíců.
29. *Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.*
30. S ohledem na shora uvedené je zřetelné, že pozdější znění trestního zákoníku účinné od 1. 2. 2019, tedy znění účinné v době rozhodování okresního soudu (10. 1. 2022) je pro obě obžalované příznivější. Bylo proto nutno ve věci aplikovat při právním posouzení zjištěných skutků v případě obou obžalovaných ustanovení § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ve znění účinném od 1. 2. 2019.
31. S ohledem na odvolací námitky obžalovaných, které byly v původním písemném odůvodnění jejich odvolání rozvedeny Mgr. Kitzbergerovou, je třeba dodat, že namísto není tvrzení, že se obžalované nemohly dopustit trestného činu podle § 346 tr. zákoníku, neboť takovéto zákonné ustanovení směřuje k postihu osoby, jež má postavení znalce. Takováto argumentace je samozřejmě nesprávná, neboť ustanovení § 346 odst. 2 tr. zákoníku směřuje nejen k postihu znalce, který uvádí nepravdu, ale i k postihu svědka, který před příslušným orgánem uvede nepravdu o okolnosti, jež má podstatný význam pro rozhodnutí, příp. ve smyslu § 346 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku takovou okolnost zamlčí. Speciální subjekt požaduje pouze trestný čin podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku, neboť tohoto trestného činu se může skutečně dopustit pouze znalec. Podle tohoto ustanovení však ani jedna z obžalovaných nebyla stíhána, takže zmíněné výtky obhajoby nejsou vůbec namístě.
32. Odvolací soud se nemohl ztotožnit ani s takovými námitkami, že v případě obou obžalovaných absentuje úmyslné zavinění na straně obžalovaných. Odvolací soud nemá pochybnosti o tom, že obě obžalované vypověděly nepravdu o okolnostech skutku, který měl být spáchán dne 24. 10. 2017 a byly si i vědomy toho, že jejich výpověď bude hodnocena nejprve orgány přípravného řízení a posléze příslušným rozhodujícím soudem, přičemž jejich výpověď má podstatný význam pro rozhodnutí příslušných orgánů činných v trestním řízení, zejména soudu o podané obžalobě. Z tohoto pohledu není důležité, že nepravdivé tvrzení obou obžalovaných v podstatě nesměřovalo k obvinění [REDAKCE] ze spáchání trestného činu, ale bylo způsobilé k tomu, že jeho věc bude v rozsahu skutku, jehož se měl dopustit dne 24. 10. 2017, postoupena příslušnému orgánu jako případný přestupek.

33. Pokud by příslušný soud uvěřil výpovědím obou obžalovaných, že [redacted] dne 24. 10. 2017 skutečně fyzicky napadl [redacted], musel by věc postoupit k projednání příslušnému správnímu orgánu. Jelikož příslušný rozhodující soud výpovědím obou obžalovaných v tehdejší procesní postavení svědkyň neuvěřil, tak rozhodl zprošťujícím výrokem, který nabyl právní moci ještě v řízení před soudem prvního stupně. Výpovědi obou obžalovaných měly proto podstatný význam pro rozhodnutí příslušného soudu. Obžalované nepochybně přinejmenším věděly, že nepravdivou výpovědí mohou způsobit porušení předpokládané ustanovením § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a pro případ, že takové porušení způsobí byly s tím srozuměny [§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku].
34. Vzhledem ke shora uvedenému odvolací soud k odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek zrušil podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu v celém rozsahu. Použil i ustanovení § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu, a to z toho důvodu, že shledal nesprávný i výrok okresního soudu o povinnosti obou obžalovaných zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozenému [redacted] stanovené částky 10 000 Kč, jak bude ještě níže rozvedeno. Za podmínek ustanovení § 259 odst. 3 tr. řádu odvolací soud znovu ve věci rozhodl, přičemž do určité míry upravil skutková zjištění tak, aby vyjadřovala toliko ty skutkové okolnosti, které mají význam z hlediska použité právní kvalifikace podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Takto upravené skutky posléze kvalifikoval s konkretizací, že je aplikován trestní zákoník ve znění účinném od 1. 2. 2019.
35. Znovu odvolací soud rozhodoval o potrestání obou obžalovaných. Ve věci musel respektovat zákaz reformace in peius, tedy zákaz změny k horšímu vyplývající z ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu. Podle tohoto zákonného ustanovení *může odvolací soud v neprospěch obžalovaného změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obhacení tak může učinit též na podkladě odvolání obžalovaného, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obhacení.*
36. Při absenci odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaných nemohl odvolací soud uvažovat o ukládání přísnějších trestů, než jak rozhodl napadeným rozsudkem soud prvního stupně. Odvolací soud se prakticky i z totožnosti závěry soudu prvního stupně především ohledně druhu trestů. Uložení peněžitých trestů se s ohledem na veškeré významné okolnosti, které bylo možno ve prospěch i neprospěch obou obžalovaných zvažovat a rovněž po přihlédnutí k jejich současným poměrům, jevílo jako nejvhodnější. Trest ukládaný obžalované [redacted] v rozsahu 40 denních sazeb s výší jedné denní sazby 200 Kč, tedy celkem peněžitý trest ve výši 8 000 Kč rozhodně není trestem nepřiměřeným, jde do určité míry o symbolické potrestání a odvolací soud neshledal důvod uložení takového trestu jakkoli zpochybňovat či jeho výměru zmírňovat. Znovu tedy rozhodl o uložení takového trestu obžalované [redacted].
37. V případě obžalované [redacted] došlo ke změně výroku o vině, která vyzněla v její prospěch, neboť odpadl důvod pro ukládání úhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaná je postihována toliko pro trestný čin podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Změna výroku o vině učiněná odvolacím soudem ve prospěch [redacted] nalezla svůj odraz v uložení mírnějšího trestu, než jak jej stanovil soud prvního stupně. Odvolací soud znovu zvažoval veškerá rozhodná kritéria, ale trest nesnížil až na výměru trestu ukládaného spoluobžalované [redacted], neboť je toho názoru, že okolnosti vztahující se k míře zavinění na straně [redacted], jsou závažnějšího charakteru, než u spoluobžalované. Byla to právě [redacted], která mohla mít zájem vypovídat v neprospěch [redacted], s nímž v kritickém období vedla i další spory ohledně péče a výchovy jejich společného nezletilého syna. Takovéto spory jsou vedeny i nadále, jak vyplývá i z provedeného dokazování, z argumentace původní obhájkyň obžalovaných, kterými byla odůvodňována námitka podjatosti rozhodujících soudců Krajského soudu v Českých Budějovicích. Pokud někdo byl motivován k nepravdivé výpovědi vůči [redacted], tak to byla právě obžalovaná [redacted], která

také učinila trestní oznámení a lze reálně předpokládat, že pro svůj záměr získala i spoluobžalovanou [REDAKCE], že tedy u spoluobžalované iniciovala podání lživé svědecké výpovědi.

38. Po zvážení všech rozhodných skutečností tak odvolací soud v případě [REDAKCE] uložil peněžitý trest v rozsahu stejném co do počtu denních sazeb jak stanovil již okresní soud, tedy v rozsahu 60 denních sazeb, ale snížil jednu denní sazbu na částku 200 Kč (původně byla okresním soudem stanovena na částku 250 Kč). Obžalované [REDAKCE] je tak ukládán peněžitý trest ve výši 12 000 Kč.
39. Pokud jde o výrok o povinnosti obžalovaných uhradit poškozenému [REDAKCE] na nemajetkové újmě částku 10 000 Kč, tak odvolací soud se zcela neztotožnil s argumentací soudu prvního stupně. V obecné poloze jsou nepochybně správné argumenty okresního soudu, které rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku pod body 18 – 20. Odvolací soud je však toho názoru, že okresní soud při svém rozhodování v projednávané trestní věci nepřihlédl dostatečně ke všem významným okolnostem, které vedou k závěru, že situace je poměrně komplikovaná, a to až do takové míry, že podle názoru odvolacího soudu není v tomto trestním řízení a přidruženém adhezním řízení prostor pro pozitivní rozhodnutí o nároku poškozeného [REDAKCE]. Je tomu i z toho důvodu, že odvolací soud změnil výrok o vině a obžalovanou [REDAKCE] neuznal vinnou trestným činem křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku. Zejména spáchání takového trestného činu ke škodě [REDAKCE] by vedlo k těm zásahům do přirozených práv poškozeného a způsobení duševních útrap, jimiž odůvodňoval svůj nárok na nemajetkovou újmu.
40. Druhým podstatným důvodem je však ta skutečnost, že původní trestní stíhání [REDAKCE], které skončilo před Okresním soudem v Českém Krumlově pod sp.zn. 1 T 120/2018, resp. věc měla následně pokračování ve správním řízení, nebylo vedeno pouze ohledně skutku ze dne 24. 10. 2017, při jehož objasňování se obě obžalované dopustily křivé výpovědi, ale šlo o společné řízení i o dalším skutku ze dne 28. 10. 2017, ohledně něhož rozhodně nelze činit závěr, že by jeho průběh byl obžalovanou [REDAKCE] a obžalovanou [REDAKCE] v rámci jejich výpovědí v postavení svědkyň jakkoli zkreslován. Z hodnocení důkazů, které v původním řízení Okresní soud v Českém Krumlově provedl, vyplývá, že oproti skutku z 24. 10. 2017 byla důkazní situace hodnocena opačně. Jestliže ke skutku z 24. 10. 2017 okresní soud vyšel z výpovědi [REDAKCE] a výpovědi obou obžalovaných podané v postavení svědkyň považoval za nevěrohodné, tak ohledně skutku z 28. 10. 2017 naopak okresní soud opřel svá skutková zjištění o výpovědi obou obžalovaných, jak byly podány v postavení svědkyň a výpověď poškozeného [REDAKCE] podanou v postavení tehdy obviněného, považoval za nevěrohodnou, vyvrácenou výpověďmi obou nyní obžalovaných, ale i obsahem dalších ve věci provedených důkazů.
41. Lze tak konstatovat, že [REDAKCE] byl právem stíhán pro skutek z 28. 10. 2017 a k jeho odsouzení nedošlo pouze z toho důvodu, že okresní soud po provedení veškerých důkazů, po podrobném výslechu tehdy poškozené [REDAKCE] a provedení důkazu i znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, dospěl k závěru, že újma na zdraví, kterou [REDAKCE] dne 28. 10. 2017 způsobil [REDAKCE], nevykazuje ještě znaky ublížení na zdraví podle § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Proto věc postoupil příslušnému orgánu k projednání jako případný přestupek proti občanskému soužití. Takovýto konečný verdikt však nic nemění na tom, že [REDAKCE] byl důvodně trestně stíhán a postaven před soud. Pokud tedy v rámci svého návrhu na přiznání nemajetkové újmy poukazyval na zásahy do svého obvyklého způsobu života, k nimž došlo v důsledku jeho trestního stíhání, tak rozhodně nelze konstatovat, že by zásahy do jeho přirozených práv a vzniklé duševní útrapy měly souvislost toliko s křivou svědeckou výpovědí [REDAKCE] a [REDAKCE]. Sám [REDAKCE] a [REDAKCE] v původním řízení v postavení obviněného a posléze obžalovaného vypověděl pravdivě o skutku z 24. 10. 2017 a naopak vypověděl nepravdivě o průběhu skutku z 28. 10. 2017. I ohledně v pořadí druhého

skutku tvrdil, že ten se nestal, byť okresní soud po provedeném dokazování uzavřel, že skutek z 28. 10. 2017 se stal. [REDAKCE] v postavení obviněného (obžalovaného) mohl takto i lživě vypovídat, neboť jako obviněný měl právo hájit se způsobem, jaký uzná za vhodné, tedy i lhát, aniž by mohl být postihován za křivou výpověď.

42. Pokud je tedy přihlíženo i k takovýmto okolnostem, je zvažován celkový zásah do přirozených práv poškozeného, příčiny takového zásahu, tak odvolací soud je toho názoru, že nebylo namístě činit výrok podle ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, neboť by bylo potřeba provádět další zdouhavější dokazování, jež by umožnilo útrapy údajně utrpěné poškozeným v důsledku uvedeného trestního stíhání odlišit v tom směru, zda jejich příčinou bylo nezákonné počínání obžalovaných, tedy podání křivé svědecké výpovědi, nebo zda útrapy vzniklé vedeným trestním stíháním si [REDAKCE] do určité míry způsobil sám tím, že fyzicky napadl [REDAKCE] dne 28. 10. 2017. Při takovýchto nevyjasněných okolnostech a pochybnostech odvolací soud rozhodl znovu tak, že poškozeného [REDAKCE] s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 16. 11. 2022

JUDr. Jiří Trnka, v.r.
předseda senátu